

SCHADEVERGOEDINGSPROCES WEGENS HET TREKKEN VAN 28 TANDEN. — *The Lancet* van 9 Februari bevat een bericht over een eisch om schadevergoeding aan een weduwe, wier man door een zeer droevigen samenloop van omstandigheden was gestorven. In tegenwoordigheid en met medewerking van zijn arts had de tandarts hem 28 tanden getrokken. Er bleek, dat de wortels en tandkassen ontstoken waren. De vrij sterke bloeding kon aanvankelijk door tamponade worden gestild. Na het vertrek van den arts en den tandarts begon de zieke evenwel hevig te bloeden, en ondanks alle pogingen om dit tegen te gaan bezweek de lijder na eenige uren.

Voor de rechtbank getuigde een arts voor de eischeres. Hij sprak de meening uit, dat het altijd een kunstfout is, in één zitting zooveel tanden te trekken, en ook, dat te voren de milt en het bloed hadden moeten worden onderzocht, dan was er gebleken, dat de patiënt aan myeloide leucaemie leed, wat bij lijkopening aan den dag was gekomen.

De rechter wees den eisch af. Den tandarts was in het geheel niets te verwijten. Dat geen bloedonderzoek had plaats gehad, kon den arts niet als verzuim worden aangerekend; slechts dan had hij aan de mogelijkheid van een bloedziekte kunnen denken, als hem bijvoorbeeld verteld was (wat niet was geschied), dat de man kort te voren een hevige neusbloeding had gehad.

Het nuchtere oordeel van den rechter steekt gunstig af bij den voorbarigen en voor volgende gevallen gevaarlijken eisch van den arts. H. PINKHOF.

EXPORT ONZER GENEESKUNST. — In nummer 4 der *Deutsche med. Wschr.* steunt dr. H. DOHMANN een door ZIEMANN gehouden pleidooi om aan sommige gezantschappen (speciaal de Zuid-Amerikaansche) geschikte geneeskundige attaché's te verbinden. Door voordrachten te doen houden door de meest prominente geneeskundigen, ook door jongeren, die door vakkennis en persoonlijke eigenschappen hiertoe geschikt zijn, zouden zij in die landen de talenten hunner geneeskunstbeoefenaren aan het licht doen komen en ook de chemische en industriële producten, op dit gebied in hun land vervaardigd, ruimer bekend maken. Volgens den schrijver hebben de Franschen tot heden meer succes dan de Duitschers, en hij verklaart dit o.a. door mede te deelen, hoe hij door ondervinding weet, hoe vele volksgenooten, die in het moederland zeer veel groots tot stand brengen, door hun persoonlijke eigenaardigheden de buitenlanders vaak ontstemmen en ook wel hun lachlust opwekken — deze moeten natuurlijk thuis blijven.

Men is in ons vaderland zeer bescheiden; mij dunkt echter, dat ook wij wel wat goeds hebben aan te bieden: ik wijs maar eens op de vaak zoo belangrijke voordrachten onzer voorgangers op afdelingsvergaderingen, artsencursussen e.d., verder op de Röntgentoestellen van een Nederlandsche fabriek. Als wij al deze dingen hoog aanslaan, is dit geen chauvinisme. . . . het is een eerlijke waardeering van het goede. De talenten onder de korenmaat bewaren is géén deugd.

SOWJET-RUSLAND. — In 1933 waren hier 76.000 artsen, een getal zeer onvoldoende voor dit groote land. Om quantitief en kwalitatief hierin verbetering te brengen is gelast, dat er in 1937 103.000 studenten zullen zijn, overwegend mannelijke (thans zijn 74 pCt. van het zwakke geslacht) en dat de studietijd verlengd wordt van $2\frac{1}{2}$ op 5 jaar.

RECHT TOT GEWELDDADIGE OPNEMING. — In een belangrijke bespreking voor glaucoom (bldz. 168. 1935 *Münch. med. Wschr.*) zegt prof. HEINE naar aanleiding, dat bij een patiënt, die al 14 dagen in bed lag, dag en nacht braakte, totaal blind werd en toen pas naar de kliniek ging, zonder te voren een dokter te hebben geraadpleegd, met weinig hoop op succes direct een dubbelzijdige iridectomie verrichtte, die toch goed effect had — dat hij van meening is, om c.q. den behandelenden arts het recht toe te kennen zulk een patiënt met geweld, tegen zijn zin te doen opnemen, want hij is dan als ontoerekenbaar te beschouwen; of eene eventueele echtgenootte het niet goed vindt komt er ook niet erg op aan. Wordt de patiënt na de operatie blind, dan kan zulk een huisarts wel eens een leelijke pijp te rooken krijgen van den rechter, meent prof. HEINE, maar hij is dan toch een moedig en goed arts.